

що живѣяха изъ Българія, твърдѣ много се спомагаха и отъ многобройнитѣ духовници родомъ Гърци, които бѣхъ се нагнѣздили на врѣдъ изъ Българія, и подъ религиозното имъ було, тѣмъ бѣ най лесно всякога да узнаватъ не само дѣлата, но и предначертателнитѣ замисли на довѣрчивитѣ наши прадѣди; при това, тѣе духовници и нравствено развращаваха злочеститѣ имъ челяди, и спорядъ това се вмъкваха въ тѣхъ раздори, несжгласія, междуособни враждебни гоненія и умрази съ най отвратителнитѣ имъ послѣдствія. Турцитѣ сжзнаваха твърдѣ добрѣ адскитѣ замисли и злонамѣреннитѣ чувства на гръцката Патриаршія, и на подвѣдомственнитѣ ѳ гръцки Владици кжмъ Българитѣ, и всячески се трудяха да се тѣ най добрѣ отъ тѣхъ възползоватъ, а за тая си цѣль, турското централно Правительство въ Цариградъ и мѣстнитѣ Правительства наврѣдъ изъ Българія, най дѣятелно и най усердно ги подкрѣпяха въ всяко едно отношеніе; и спорядъ тая имъ силна подпорка и защита, гръцкитѣ Владйци, гръцкитѣ духовници и тѣхнитѣ привжрженници, правяха най голѣмитѣ беззаконія, даже по нѣкога и иай голѣмитѣ и непростителни престжпления надъ злочеститѣ и беззащитнитѣ наши прадѣди въ многовидни отношенія. При това, гръцката Патриаршія въ Цариградъ и подвѣдомственнитѣ ѳ духовници, распрженати изъ Българія, убѣждаваха простодушнитѣ и довѣрчиви Бжлгари: „че гръцкія языкъ е само способенъ и згоденъ за да се человекъ просвѣти и образува;“ а за да си постигнатъ тажъ адскъ цѣль, тѣ подкупуваха, както и по-горѣ спомѣнжхми, най влиятелнитѣ и най пжрвитѣ Бжлгари въ градоветѣ и градовцетѣ, и чрезъ тія тѣхни привжрженици и развратни Бжлгари, бѣше се въвелъ гръцкія, или тжй називаемія Еллянскія языкъ въ училищата на всичкитѣ градове изъ Българія; и бѣднитѣ Бжлгарчета бѣхъ принудени да се мжчатъ и да си губятъ златното време въ изучванъето на Еллянскія языкъ. За освѣтленіе впрочемъ на сегашното бжлгарско поколѣніе, ніе прибавями: че въ онія тжмни и злочести за бжлгарскія народъ времена, даже и до преди 30—40 години, никоя поч-